

Terug naar Bijbel index	Terug naar Boek index
---	---------------------------------------

1koningen 20

- 1 Benhadad nu, de koning van Aram, verzamelde zijn gehele leger, en tweeendertig koningen waren met hem, tezamen met paarden en wagens. Toen trok hij op, sloeg het beleg voor Samaria en streed tegen haar.
- 2 En hij zond boden naar de stad tot Achab, de koning van Israel,
- 3 En liet hem zeggen: Zo zegt Benhadad: uw zilver en uw goud, dat is van mij, en uw mooiste vrouwen en kinderen, die zijn van mij.
- 4 Daarop antwoordde de koning van Israel en zeide: Zoals gij beveelt, mijn heer de koning; ik en al het mijne behoren u toe.
- 5 Vervolgens kwamen de boden terug en zeiden: Zo zegt Benhadad: Ik heb u wel laten zeggen: uw zilver en uw goud, uw vrouwen en kinderen zult gij mij geven.
- 6 Maar morgen om deze tijd zal ik mijn dienaren tot u zenden, en zij zullen uw huis en de huizen uwer dienaren doorzoeken en alles wat in uw ogen begeerlijk is, zullen zij zich toeëigenen en meenemen.
- 7 Toen riep de koning van Israel alle oudsten des lands bijeen en zeide: Weet toch en ziet, dat deze het kwade zoekt, want hij had reeds tot mij gezonden om mijn vrouwen en kinderen, mijn zilver en goud, en ik heb het hem niet geweigerd.
- 8 En al de oudsten en het gehele volk zeiden tot hem: Gij moet niet luisteren en gij zult niet inwilligen.
- 9 Daarop zeide hij tot de boden van Benhadad: Zegt tot mijn heer de koning: Alles wat gij eerst tot uw knecht hebt laten zeggen, zal ik doen, maar dit kan ik niet doen. Toen gingen de boden heen en brachten Benhadad bescheid.
- 10 Daarop liet deze hem zeggen: Zo mogen mij de goden doen, ja, nog erger, indien het stof van Samaria voldoende zal zijn om de handholten te vullen van al het volk dat achter mij aankomt.
- 11 Maar de koning van Israel antwoordde: Spreekt: wie zich aangordt, beroeme zich niet, als wie zich ontgordt.
- 12 Zodra Benhadad dit woord hoorde, terwijl hij met de koningen in de tenten aan het drinken was, zeide hij tot zijn dienaren: Stelt u op! En zij stelden zich op tegen de stad.
- 13 Doch zie, een profeet naderde tot Achab, de koning van Israel, en zeide: Zo zegt de Here: hebt gij die gehele grote, rumoerige schare gezien? Zie, Ik geef die heden in uw macht; dan zult gij weten, dat Ik de Here ben.
- 14 En Achab zeide: Door wie? Toen zeide hij: Zo zegt de Here: door de jonge mannen van de vorsten der gewesten. Ook vroeg hij: Wie zal de strijd aanbinden? En hij antwoordde: Gij.
- 15 Daarop monsterde Achab de jonge mannen van de vorsten der gewesten; het waren er tweehonderd tweeendertig. En na hen monsterde hij het gehele volk, al de Israëlieten, zeventuizend.
- 16 Vervolgens deden zij een uitval op de middag, terwijl Benhadad zich in de tenten een roes dronk met de koningen, de tweeendertig koningen die hem hielpen.
- 17 Toen de jonge mannen van de vorsten der gewesten het eerst de uitval deden, brachten de [verkenner] die Benhadad uitgezonden had, hem bericht: Er zijn mannen uit Samaria getrokken.
- 18 Daarop zeide hij: Indien zij tot vrede zijn uitgetrokken, grijpt hen levend en indien zij ten strijde zijn uitgetrokken, grijpt hen levend.
- 19 Inmiddels waren dezen de stad uitgetrokken, de jonge mannen van de vorsten der gewesten, en na hen het leger.
- 20 Toen sloeg ieder van hen zijn man, zodat de Arameeërs op de vlucht sloegen, waarop Israel hen vervolgde. Maar Benhadad, de koning van Aram, ontkwam te paard met enige ruiters.
- 21 En de koning van Israel trok uit en sloeg de paarden en de wagens, en richtte onder de Arameeërs een grote slachting aan.
- 22 Toen naderde de profeet tot de koning van Israel en zeide tot hem: Welaan, toon u sterk, overleg en bedenk, wat gij te doen hebt, want in het volgende jaar zal de koning van Aram weer tegen u

optrekken.

23 De dienaren van de koning van Aram zeiden tot hem: Hun God is een berggod; daarom zijn zij sterker dan wij. Wanneer wij echter in de vlakte met hen strijden, zullen wij zeker sterker zijn dan zij.

24 Doe nu dit: verwijder ieder van de koningen van zijn post, en stel in hun plaats stadhouders aan.

25 Voorts moet jij zelf u een leger aanwerven gelijk aan het leger dat u ontvallen is, evenveel paarden en evenveel wagens. Laten wij tegen hen in de vlakte strijden, dan zullen wij zeker sterker zijn dan zij. Toen luisterde hij naar hen en deed also.

26 In het volgende jaar monsterde Benhadad Aram en trok op naar Afek ten strijde tegen Israel.

27 De Israelieten werden ook gemonsterd en van voedsel voorzien, en trokken hun tegemoet. Daarna legerden de Israelieten zich tegenover hen als twee kudden geiten, terwijl de Arameeers het land vulden.

28 Toen naderde de man Gods en zeide tot de koning van Israel: Zo zegt de Here: omdat de Arameeers gezegd hebben: de Here is een berggod en geen God der vlakten, daarom zal Ik deze gehele grote, rumoerige schare in uw macht geven, opdat jij weet, dat Ik de Here ben.

29 Zeven dagen lang waren zij tegenover elkander gelegd. Maar op de zevende dag kwam het tot de strijd, en de Israelieten versloegen de Arameeers, honderdduizend man voetvolk op een dag.

30 De overgeblevenen vluchtten naar Afek, naar de stad, en de muur viel op de zevenentwintigduizend man die overgebleven waren. Intussen vluchtte Benhadad die ook naar de stad gekomen was, van de ene kamer in de andere.

31 Toen zeiden zijn dienaren tot hem: Zie toch, wij hebben gehoord, dat de koningen van het huis Israels waarlijk genadige koningen zijn. Laten wij rouwgewaden om onze lendenen doen en koorden om ons hoofd en laten wij zo uittrekken tot de koning van Israel; misschien zal hij uw leven sparen.

32 Toen gordden zij rouwgewaden om hun lendenen, en deden koorden om hun hoofden; zij kwamen tot de koning van Israel en zeiden: Uw knecht Benhadad zegt: moge toch mijn leven gespaard blijven. Daarop zeide hij: Leeft hij nog? Hij is mijn broeder.

33 En de mannen beschouwden dat als een goed voorteken, hielden hem haastig aan zijn woord en zeiden: Uw broeder Benhadad. Daarop zeide hij: Gaat hem halen. Toen Benhadad tot hem kwam, liet hij hem op de wagen klimmen.

34 Daarop zeide deze tot hem: De steden die mijn vader aan uw vader ontnomen heeft, zal ik teruggeven; voorts moogt jij u een handelswijk in Damascus aanleggen, zoals mijn vader in Samaria heeft aangelegd, en ikzelf moge met een verbond afscheid van u nemen. Toen sloot hij een verbond met hem en nam afscheid van hem.

35 Maar een man uit de profeten zeide tot zijn metgezel door het woord des Heren: Sla mij toch. Maar de man weigerde hem te slaan.

36 Toen zeide hij tot hem: Omdat jij niet geluisterd hebt naar de stem des Heren, zie, wanneer jij van mij vandaan gaat, zal een leeuw u doden. En toen hij van hem heenging, trof een leeuw hem aan en doodde hem.

37 Daarna trof hij een andere man aan en zeide: Sla mij toch. En de man sloeg hem zo, dat hij hem verwondde.

38 Toen ging de profeet aan de weg de koning staan opwachten, en maakte zich onkenbaar met een verband over zijn ogen.

39 Terwijl de koning voorbijging, riep hij de koning aan en zeide: Toen uw knecht in de strijd uitgetrokken was, zie, daar kwam iemand terzijde, die mij een man bracht en zeide: Bewaak deze man; als hij vermist wordt, hoe dan ook, dan zal uw leven in de plaats van het zijne wezen, of jij moet een talent zilver betalen.

40 Toen uw knecht hier en daar doende was, was hij verdwenen. Daarop zeide de koning van Israel tot hem: Dan is dat uw vonnis; jij hebt het zelf geveld.

41 Nu verwijderde hij snel het verband van zijn ogen, en de koning van Israel herkende hem als een van de profeten.

42 En hij zeide tot hem: Zo zegt de Here: omdat jij de man die onder mijn ban staat, uit uw hand hebt laten gaan, zal uw leven in de plaats van het zijne wezen, en uw volk in de plaats van zijn volk.

43 Toen ging de koning van Israel gemelijk en toornig naar zijn huis en kwam te Samaria.

[vorig hoofdstuk](#) [volgend hoofdstuk](#)

From:

<https://bijbelwiki.famvisser.net/> - **Bijbel Wiki**

Permanent link:

<https://bijbelwiki.famvisser.net/doku.php?id=bijbels:cjb:tekst:1koningen20>

Last update: **2024/09/02 22:32**

